

— Andragende fra Fiskere paa Bornholm om Ansættelse af en Fiskeriagent i Thykland. (Indbragt den 6te Marts 1891 af Folketingsmanden for Bornholms 2den Valgfreds, Dam).

Andragendet er enslydende med det under Nr. 13 opførte.

Da det er oplyst for Udvalget, at Ministeriet i det kommende Finansaar agter at lade de paagældende Af sættingsforhold, særlig i Thykland, undersøge paa Stedet, finder man det rettest at afvente Resultatet af denne Undersøgelse og gør derfor ingen Indstilling.

15. Fra Fisker S. P. Rasmussen af Marstal angaaende en Vedtægt for Fiskeriet i Farvandene imellem Thorseng, Langeland og Værø. (Indbragt den 9de Marts 1891 af Folketingsmanden for Præstø Amts 3dje Valgfreds, Veth).

Andrageren oplyser, at han tilligemed 63 Fiskere i Marstal i Oktober f. A. indgav et Andragende til Indenrigsministeriet om, at de maatte blive fri for en i Udsigt stillet Vedtægt for Fiskeriet i Farvandet mellem Thorseng, Langeland og Værø, hvorved nogle af deres bedste Fiskeripladser vilde blive lukkede for dem. I Andragendet fremhæves, at denne Vedtægt er fremkommen mod Marstal Fiskeres Vidende og Vilje, og at det kan se ud, som om der er afgivet Erklæringer om den, som ere stik imod Fiskernes Ønske der paa Pladsen, fordi de ikke ere blevne spurgt om deres Mening, og fordi Bestemmelserne i Fiskerilovens § 42 i det hele ikke er bleven overholdte med Hensyn til Bekendtgørelser og Fremlaggetser. Det fremgaar tillige af Andragendet, at alle Fiskerne fra Marstal ved et af Amtet den 20de Maj f. A. indvarslet Møde protesterede mod Vedtægten, hvilket ligeledes oftere er sket af Udvalgsmedlemmerne for Marstal overfor Amtet. Fremdeles fremgaar det af Andragendet, at et af Sogneraadet attestedet Andragende fra Humble Sogn paa Langeland, om at faa laaset Vand fra Nordpynten af Storeholm til Rjædeby Kapel urigtig er blevet underskrevet af Gaard- og Husmænd, som kalde sig fattige Fiskere, og man antager, at der til dette og mulig flere andre lignende Andragender er blevet taget mere Hensyn, end til de fremkomne Protester og Andragerens Udtalelse ved et Møde i Rudkjøbing den 1ste August f. A. om det fejlagtige i Attesten fra Humble Sogneraad eller til hans Begæring om en Udskrift af Andragendet fra Humble, for at paavise, at Understriverne ikke vare Fiskere. Endelig bemærkes, at, som Amtet havde behandlet deres Protester, behandlede ogsaa deres Andragende til Indenrigsministeriet, idet de som Svar derpaa først fik Vedtægten og derpaa et skriftligt Svar, gaaende ud paa, at Ministeriet ikke fandt videre Anledning til at indlade sig paa Sagen, hvorfor de fik Vedtægten uden Udsigt til at slippe den til næste Aar, som de ellers i Henhold til Fiskerilovens § 42, kunde. De andrage derfor om, at Folketinget vil tage sig af Sagen og overveje, om Ministeriet ifølge Fiskeriloven og mod deres Ønske, som i god Tid har været fremsat for Amtet, har været berettiget til at paatvinge dem den omtalte Vedtægt, som er meget skadelig for dem, og endogsaa fordrer, at de skulle være forsynede med Tegn for at færdes paa Vandet, noget, der er dem meget imod, da de altid have været vant til at færdes som fri Folk.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Indenrigsministerens Undersøgelse.